
Apamarjanastotram 2 Mahimasahitam

अपामार्जनस्तोत्रम् २ महिमसहितम्

Document Information

Text title : Vishnu Apamarjana Stotram 2

File name : viShNorapAmArjanastotram2.itx

Category : apAmArjana, vishhnu, vishnu

Location : doc_vishhnu

Transliterated by : NA

Proofread by : NA

Source : padmapurANA uttarakhaNDa (6) adhyAya 78/79 and its importance in 79/80th. Also similar in Vishnudharmottarapurana Vishnurahasya.

Latest update : December 26, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 27, 2023

sanskritdocuments.org

Apamarjanastotram 2 Mahimasahitam

अपामार्जनस्तोत्रम् २ मङ्गिमसङ्कितम्

अथोनाशीतितमोऽध्यायः ।

मङ्गदेव उवाच -

अथातः संप्रवक्ष्यामि अपामार्जनमुत्तमम् ।

पुलस्त्येन यथोक्तं तु दालभ्याय मङ्गत्मने ॥ १ ॥

सर्वेषां रोगदोषाणां नाशनं मङ्गलप्रदम् ।

तत्तेऽहं तु प्रवक्ष्यामि शृणु त्वं नगनन्दिनि ॥ २ ॥

पार्वत्युवाच (श्रीदालभ्यौवाच) -

भगवन्प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवाः ।

दृष्टग्रहाभिभूताश्च सर्वकाले ह्युपद्रुताः ॥ ३ ॥

अभियारककृत्यादिभङ्गुरोगैश्च दारुणैः ।

न भवन्ति सुरश्रेष्ठ तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ४ ॥ (न भवन्ति मुनिश्रेष्ठ)

मङ्गदेव उवाच (श्रीपुलस्त्य उवाच) -

प्रतोपवासैर्नियमैर्विषगुर्वै तोषितस्तु यैः ।

ते नरा नैव रोगार्ता जायन्ते नगनन्दिनि ॥ ५ ॥ (जायन्ते मुनिसत्तम)

यैः कृतं न प्रतं पुण्यं न दानं न तपस्तथा ।

न तीर्थं देवपूजा य नान्नं दत्तं तु भूरिशः ॥ ६ ॥

ते वै लोकाः सदा ज्ञेया रोगदोषप्रपीडिताः ।

आरोग्यं परमामृद्धिं मनसा यद्यद्विच्छति ॥ ७ ॥

तत्तदाप्रोत्यसन्दिग्धं विषणोः सेवाविशेषतः ।

नाऽऽर्धिं प्राप्नोति न व्याधिं न विषग्रहबन्धनम् ॥ ८ ॥

कृत्यास्पर्शाभयं चापि तोषिते मधुसूदने ।

समस्तदोषनाशश्च सर्वदा य शुभा ग्रहाः ॥ ९ ॥

देवानामध्यधृष्योऽसौ तोषिते य जनार्दने ।
 यः सर्वेषु य भूतेषु यथाऽऽत्मनि तथाऽपरे ॥ १० ॥
 उपवासदिनान्ते तु तोषितो मधुसूदनः ।
 तोषिते तत्र जायन्ते नराः पूर्णमनोरथाः ॥ ११ ॥
 अरोगाः सुप्तिनो भोगभोक्तारो नगनन्दिनि ।
 तेषां य शत्रवो नैव न य रोगाभियारिकम् ॥ १२ ॥
 ग्राहुरोगादिकं यैव पापकार्यं न जायते ।
 अव्याहतानि कृष्णस्य यच्छादीन्यायुधानि वै ॥
 रक्षन्ति सकलापद्भ्यो येन विष्णुरुपासितः ॥ १३ ॥
 पार्वत्युवाच (श्रीदालभ्यौवाच) -
 अनाराधितगोविन्दा ये नरा दुःखभाजिनः ।
 तेषां दुःखाभिभूतानां यत्कर्तव्यं दयालुभिः ॥ १४ ॥
 पश्यद्भिः सर्वभूतस्थं वासुदेवं सनातनम् ।
 समदृष्टिभिरप्यत्र तन्मे ब्रूहि विशेषतः ॥ १५ ॥
 मडादेव उवाच (श्रीपुलस्त्य उवाच) -
 तद्भक्ष्यामि सुरश्रेष्ठे समाहितमनाः शृणु । (मुनिश्रेष्ठ)
 रोगदोषाशुभहरं विद्विडापद्धिनाशनम् ॥ १६ ॥
 शिभायां श्रीधरं न्यस्य शिभाधः श्रीकरं तथा ।
 लृषीकेशं तु केशेषु मूर्ध्नि नारायणं परम् ॥ १७ ॥
 उर्ध्वश्रोत्रे न्यसेद्विष्णुं ललाटे जलशायिनम् ।
 विष्णुं वै भ्रुयुगे न्यस्य भ्रूमध्ये हरिमेव य ॥ १८ ॥
 नरसिंहं नासिकाग्रे कर्णयोरर्णवेशयम् ।
 यक्षुषोः पुण्डरीकाक्षं तदधो भूधरं न्यसेत् ॥ १९ ॥
 कपोलयोः कल्किनाथं वामनं कर्णमूलयोः ।
 शङ्खिन् शङ्खभयोर्न्यस्य गोविन्दं वदने तथा ॥ २० ॥
 मुकुन्दं दन्तपङ्क्तौ तु जिह्वायां वाक्पतिं तथा ।
 रामं जनौ तु विन्यस्य कण्ठे वैकुण्ठमेव य ॥ २१ ॥
 अलङ्घं बाहुमुलाधश्चांसयोः कंसघातिनम् ।

अञ्जं भुजङ्गये न्यस्य शार्ङ्गपाणिं करद्वये ॥ २२ ॥
 सङ्घर्षां कराङ्गुष्ठे गोपमङ्गुलिपङ्क्तिषु ।
 वक्षस्यधोक्ष्णं न्यस्य श्रीवत्सं तस्य मध्यतः ॥ २३ ॥
 स्तनयोरनिरुद्धं य दामोदरमथोदरे ।
 पद्मनाभं तथा नाभौ नाभ्यधश्चापि उशवम् ॥ २४ ॥
 मेढ्रे धराधरं देवं गुद्रे शैव गदाग्रजम् ।
 पीताम्बरधरं कट्यामूरुयुग्मे मधुद्विषम् ॥ २५ ॥
 मुरद्विषं पिण्डकथोर्जनयुग्मे जनार्दनम् ।
 इण्डीशं गुल्फयोर्न्यस्य क्रमयोश्च त्रिविक्रमम् ॥ २६ ॥
 पादाङ्गुष्ठे श्रीपतिं य पादाधो धरणीधरम् ।
 रोमकूपेषु सर्वेषु विष्वक्सेनं न्यसेद्बुधः ॥ २७ ॥
 मत्स्यं मांसे तु विन्यस्य कूर्मं मेदसि विन्यसेत् ।
 वाराहं तु वसामध्ये सर्वास्थिषु तथाऽव्युतम् ॥ २८ ॥
 द्विजप्रियं तु मञ्जुयां शुके श्वेतपतिं तथा ।
 सर्वाङ्गो यज्ञपुरुषं परमात्मानमात्मनि ॥ २९ ॥
 अवे न्यासविधिं कृत्वा साक्षान्नारायणो भवेत् ।
 यावन्न व्याहरेत्किञ्चित्तावद्विषणुमयः स्थितः ॥ ३० ॥
 गृहीत्वा तु समूलाग्रान्दुशांशुद्धान्समाहितः ।
 मार्जयेत्सर्वगात्राणि कुशात्रैरिह शान्तिङ्कृतम् ॥ ३१ ॥
 विषणुभक्तो विशेषेण रोगग्रहविषार्तिनः । (विषार्हितः)
 विषार्तिनां रोगिणां य कुर्याच्छान्तिमिमां शुभाम् ॥ ३२ ॥
 जपेत्तत्र तु भो देवि सर्वरोगप्रणशानम् ।
 ॐ नमः श्रीपरमार्थाय पुरुषाय महात्मने ॥ ३३ ॥
 अरूपबहुतृपाय व्यापिने परमात्मने ।
 वाराहं नारसिंहं य वामनं य सुभप्रदम् ॥ ३४ ॥
 ध्यात्वा कृत्वा नमो विषणोर्नामान्यङ्गेषु विन्यसेत् ।
 निष्कल्मषाय शुद्धाय व्याधिपापहराय वै ॥ ३५ ॥

गोविन्दपद्मनाभाय वासुदेवाय लूभृते ।
 नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि यत्तत्सिद्ध्यतु मे वय ॥ ३६ ॥ (वयः)
 त्रिविडमाय रामाय वैकुण्ठाय नराय य ।
 वाराडाय नृसिंहाय वामनाय मडात्मने ॥ ३७ ॥
 डयग्रीवाय शुभ्राय ढृषीकेश डराशुभम् ।
 परोपतापमडितं प्रयुक्तं याभियासिणाम् ॥ ३८ ॥ (याभियासिणाम्)
 गरस्पशमडारोगप्रयोगं जरया जर ।
 नमोऽस्तु वासुदेवाय नमः कृष्णाय ढङ्गिने ॥ ३९ ॥
 नमः पुष्करनेत्राय केशवायऽऽदित्यङ्किले ।
 नमः किञ्जल्कवर्णाय पीतनिर्मलवाससे ॥ ४० ॥
 मडादेववपुःस्कन्धधृष्टयडाय यङ्किले ।
 दंष्ट्रीद्धृतक्षितितलत्रिमूर्तिपतये नमः ॥ ४१ ॥
 मडायज्ञवराडाय श्रीविष्णवे नमोऽस्तु ते ।
 तमडाटकडेशान्तज्वलत्पावकलोचन ॥ ४२ ॥
 वजाधिकनभस्पशदिव्यसिंङ्ग नमोऽस्तु ते ।
 कश्यपायातिङ्गस्वाय ऋग्यजुःसामलक्षण ॥ ४३ ॥
 तुभ्यं वामनरुपाय डमते गां नमो नमः ।
 वाराडाशेषदुःभानि सर्वपापङ्गलानि य ॥ ४४ ॥
 मर्द मर्द मडादंष्ट्र मर्द मर्द य तद्दलम् ।
 नरसिंङ्ग डरावास्यदन्तप्रान्त नभोज्ज्वल ॥ ४५ ॥
 भञ्ज भञ्ज निनादेन दुःभान्यस्थाऽऽर्तिनाशन ।
 ऋग्यजुःसामभिर्वाग्भिः डामरुपधरादियुङ् ॥ ४६ ॥
 प्रशमं सर्वदुःभानि नय त्वस्य जनार्दन ।
 औडाडिकं व्याडिकं य तथा त्रिदिवसं जवरम् ॥ ४७ ॥
 यातुर्थिकं तथाऽनुगं तथा वै सततजवरम् ।
 दौषोत्थं सन्निपातोत्थं तथैवाऽऽगन्तुकजवरम् ॥ ४८ ॥
 शमं नयतु गोविन्दो भित्त्वा छित्त्वाऽस्य वेदनम् ।
 नेत्रदुःखं शिरोदुःखं दुःखं तूदरसम्भवम् ॥ ४९ ॥

अनुच्छ्वासं मडाभ्वासं परितापं तु वेपथुम् ।
 गुदघ्राणाङ्घ्रिरोगांश्च कुष्ठरोगं तथा क्षयम् ॥ ५० ॥
 कामलादींस्तथा रोगान्प्रमेडादींश्च दारुणान् ।
 ये वातप्रभववा रोगा लूताविस्फोटकाद्यः ॥ ५१ ॥
 ते सर्वे विलयं यान्तु वासुदेवापमार्जिताः ।
 विलयं यान्ति ते सर्वे विषणोरुख्यारणेन वा ॥ ५२ ॥
 क्षयं गच्छन्तु याशेषास्ते यक्कामिडता उरेः ।
 अय्युतानन्तगोविन्दनामोख्यारणामेषजात् ॥ ५३ ॥
 नश्यन्ति सकला रोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
 स्थावरं जङ्गमं यय्य कृत्रिमं यापि यद्विषम् ॥ ५४ ॥
 दन्तोद्भवं नप्पोद्भूतमाकाशप्रभवं य यत् ।
 भूतादिप्रभवं यय्य विषमत्यन्तदुःसहम् ॥ ५५ ॥
 शमं नयतु तत्सर्वं कीर्तितोस्य जनार्दनः ।
 ग्रहान्प्रेतग्रहांश्चैव तथाऽन्यांशाकिनीग्रहान् ॥ ५६ ॥
 भुभमण्डलकान्दूरान्नेवतीं वृद्धरेवतीम् ।
 वृद्धिकाप्यान्ग्रहांश्चोत्रांस्तथा मातृग्रहानपि ॥ ५७ ॥
 बालस्य विषणोश्चरितं उन्ति बालग्रहानपि ।
 वृद्धानां ये ग्रहाः केचिद्बालानां यापि ये ग्रहाः ॥ ५८ ॥
 नृसिंहदर्शनादेव नश्यन्ते तत्क्षणादपि ।
 दंष्ट्राकरालवदनो नृसिंहो दैत्यभीषणः ॥ ५९ ॥
 तं दृष्ट्वा ते ग्रहाः सर्वे दूरं यान्ति विशेषतः ।
 नरसिंह मडासिंह ज्वालामालोज्ज्वलानन ॥ ६० ॥
 ग्रहानशेषान्सर्वेश नुद स्वास्थविलोचन ।
 ये रोगा ये महोत्पाता यद्विषं ये मडाग्रहाः ॥ ६१ ॥
 यानि य कूरभूतानि ग्रहपीडाश्च दारुणाः ।
 शस्त्रक्षतेषु ये रोगा ज्वालागर्दभकाद्यः ॥ ६२ ॥
 विस्फोटकाद्यो ये य ग्रहा गात्रेषु संस्थिताः ।

त्रैलोक्यरक्षाकर्तस्त्वं दृष्टदानववाराण ॥ ६३ ॥
 सुदर्शनमडातेजश्छिन्धि छिन्धि मडाज्वरम् ।
 छिन्धि वातं य लूतं य छिन्धि धोरं मडाविषम् ॥ ६४ ॥
 उद्दण्डामरशूलं य विषज्वालासागर्दभम् ।
 ॐ ध्वां ध्वां ध्वां प्रधारेण कुठारेण ढन द्विषः ॥ ६५ ॥
 ॐ नमो भगवते तुभ्यं द्युभदारणविग्रह ।
 यानि यान्यानि दृष्टानि प्राणिपीडाकराणि वै ॥ ६६ ॥
 तानि सर्वाणि सर्वात्मा परमात्मा जनार्दनः ।
 किञ्चिद्रूपं समास्थाय वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥ ६७ ॥
 क्षिप्वा सुदर्शनं यङ्कं ज्वालाभालाविभीषणम् ।
 सर्वदुष्टोपशमनं कुरु देववराय्युत ॥ ६८ ॥
 सुदर्शनं मडायङ्क गोविन्दस्य वरायुध ।
 तीक्ष्णधार मडावेग सूर्यकोटिसमद्युते ॥ ६९ ॥
 सुदर्शनं मडाज्वालं छिन्धि छिन्धि मडाख ।
 सर्वदुःखानि रक्षांसि पापानि य विभीषण ॥ ७० ॥
 दुरितं ढन याऽऽरोग्यं कुरु त्वं भोः सुदर्शन ।
 प्राच्यां यैव प्रतीच्यां य दक्षिणोत्तरतस्तथा ॥ ७१ ॥
 रक्षां करोतु विश्वात्मा नरसिंहः स्वगर्जितैः ।
 भूम्यन्तरिक्षे य तथा पृष्ठतः पार्श्वतोऽग्रतः ॥ ७२ ॥
 रक्षां करोतु भगवान्बहुवृषी जनार्दनः ।
 (तथा विष्णुमयं सर्वं सदेवासुरमानुषम्) ॥ ७३ ॥
 तेन सत्येन सकलं द्युभमस्य प्राणशयतु ।
 यथा योगेश्वरो विष्णुः सर्ववेदेषु गीयते ॥ ७४ ॥
 तेन सत्येन सकलं द्युभमस्य प्राणशयतु ।
 परमात्मा यथा विष्णुर्वेदाङ्गेषु य गीयते ॥ ७५ ॥
 तेन सत्येन विश्वात्मा सुभ्रष्टस्तस्य केशवः ।
 शान्तिरस्तु शिवं यास्तु प्राणाशं यातु यासुभम् ॥ ७६ ॥

वासुदेवशरीरोत्थैः कुशैः सम्मार्जितं मया ।
 अपामार्जितगोविन्दो नरो नारायणस्तथा ॥ ७७ ॥
 तथाऽपि सर्वदुःखानां प्रशमो वयनाद्भरेः ।
 शान्ताः समस्तदोषास्ते ग्राहाः सर्वे विषाणि य ।
 भूतानि य प्रशाम्यन्ति संस्मृते मधुसूदने ॥ ७८ ॥
 अते कुशा विषणुशरीरसम्भवा
 जनार्दनोऽहं स्वयमेव यात्रतः ।
 हतं मया दुःखमशेषमस्य वै
 स्वस्थो भवत्वेष वयो यथा हरेः ॥ ७९ ॥
 शान्तिरस्तु शिवं यास्तु प्राणशयत्वसुषुं य यत् ।
 यदस्य दुरितं किञ्चित्क्षिप्तं तल्लवणाम्भसि ॥ ८० ॥
 स्वास्थ्यमस्य सदैवास्तु लृषीकेशस्य कीर्तनात् ।
 यद्यतोऽत्र गतं पापं तत्तु तत्र प्रगच्छतु ॥ ८१ ॥
 अतद्रोगेषु पीडासु जन्तूनां हितमिच्छुभिः ।
 विषणुभक्तैश्च कर्तव्यमपामार्जनकं परम् ॥ ८२ ॥
 अनेन सर्वदुःखानि विलयं यान्त्यशेषतः ।
 सर्वपापविशुद्ध्यर्थं विषणुशैवापमार्जनात् ॥ ८३ ॥
 आर्द्रं शुष्कं लघु स्थूलं ब्रह्महत्यादिकं तु यत् ।
 तत्सर्वं नश्यते तूर्णं तमोवद्रविदर्शनात् ॥ ८४ ॥
 नश्यन्ति रोगा दोषाश्च सिंहात्क्षुद्रमृगा यथा ।
 ग्राहभूतपिशाचादि श्रवणार्णवेव नश्यति ॥ ८५ ॥
 द्रव्यार्थं लोभपरमैर्न कर्तव्यं कदाचन ।
 कृतेऽपामार्जने किञ्चिन्न ग्राह्यं हितकाम्यया ॥ ८६ ॥
 निरपेक्षैः प्रकर्तव्यमादिमध्यान्तभोधकैः ।
 विषणुभक्तैः सदा शान्तैरन्यथाऽसिद्धिदं भवेत् ॥ ८७ ॥
 अतुलेयं नृणां सिद्धिरियं रक्षा परा नृणाम् ।
 भेषजं परमं ज्येतद्विषणोर्यदपामार्जनम् ॥ ८८ ॥
 उक्तं हि ब्रह्मणो पूर्वं पौ(पु)लस्त्याय सुताय वै ।

अेतत्पुलस्त्यमुनिना दालभ्यायोदितं स्वयम् ॥ ८८ ॥

सर्वभूतछितार्याय दालभ्येन प्रकाशितम् ।

त्रैलोक्ये तद्विदं विष्णोः समाप्तं चापमार्जनम् ॥ ८९ ॥

तवात्रे कथितं देवि यतो भक्त्याऽसि मे सदा ।

श्रुत्वा तु सर्वं भक्त्या य रोगान्दोषान्व्यपोडति ॥ ९१ ॥

एति श्रीमहापुराणे पाद्मे उत्तरभाषे उमामहेश्वरसंवादे

(दालभ्यपुलस्त्यसंवादे) विष्णोरपामार्जनस्तोत्रं सम्पूर्णात् ।

(अपामार्जनस्तोत्रस्तोत्रकथनं नामोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७८/८० ॥)

अथाशीतितमोऽध्यायः ।

महादेव उवाच-

अपामार्जनकं दिव्यं परमाद्भुतमेव य ।

पठितव्यं विशेषेण पुत्रकामार्थसिद्ध्ये ॥ १ ॥

अेतत्स्तोत्रं पठेत्प्राज्ञः सर्वकामार्थसिद्ध्ये ।

अेककालं द्विकालं वा ये पठन्ति द्विजातयः ॥ २ ॥

आयुश्च श्रीर्भलं तेषां वृद्धिं यान्ति दिने दिने ।

ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो राज्यमेव वा ॥ ३ ॥

वैश्यो धनसमृद्धिं च शूद्रो भक्तिं च विन्दति ।

अन्यश्च लभते भक्तिं पठनाच्छ्रवणाज्जपात् ॥ ४ ॥

सामवेदङ्गलं तस्य जायते नगनन्दिनि ।

अम्बिलः पापसङ्घातस्तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ५ ॥

एति ज्ञात्वा तु भो देवि पठितव्यं समाहितैः ।

पुत्रार्थैव तथा लक्ष्मीः सम्पूर्णा भवति ध्रुवम् ॥ ६ ॥

लिप्पित्वा भूर्जपत्रे तु यो धारयति वैष्णवः ।

एड लोके सुखं भुक्त्वा याति विष्णोः परं पदम् ॥ ७ ॥

पठित्वा श्लोकमेकं तु तुलसीं यः समर्पयेत् ।

सर्व तीर्थे कृतं तेन तुलस्याः (स्या) पूजने कृते ॥ ८ ॥

अेतत्स्तोत्रं तु परमं वैष्णवं मुक्तिदायकम् ।

पृथिवीदानमात्रेण विष्णुलोकं तु गच्छति ॥ ९ ॥

जपेत्स्तोत्रं विशेषेण विष्णुलोकस्य वाञ्छया ।

बालानां श्रुवनार्थाय पठितव्यं समाहितैः ॥ १० ॥

रोगग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकम् ।

भूतग्रहविषं यैव पठनादेव नश्यति ॥ ११ ॥

कण्ठे तुलसिञ्जं मालां धृत्वा विभो छि यः पठेत् ।

स य वै वैष्णवो ज्ञेयो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १२ ॥

कण्ठे माला धृता येन शङ्खचक्राद्विचिह्नितः ।

वैष्णवः प्रोच्यते विप्रः स्तोत्रं यैतत्पठन्सदा ॥ १३ ॥

छल्लोकं परित्यज्य विष्णुलोकं स गच्छति ।

मोडमायापरित्यक्तो धम्भतृष्णाविवर्जितः ॥ १४ ॥

अेतत्स्तोत्रं पठन्दिव्यं परं निर्वाणामुयात् ।

ते धन्याः सन्ति भूलोके ये विमा वैष्णवाः स्मृताः ॥ १५ ॥

स्वात्मा वै तारितस्तैस्तु सकुलो नात्र संशयः ।

ते वै धन्यतमा लोके नारायणपरायणाः ।

तैर्भक्तिश्च सदा कार्या ते वै भागवता नराः ॥ १६ ॥

एति श्रीमहापुराणे पाद्मे उत्तरभास्त्रे उमामलेश्वरसंवादेऽपामार्जनमहिमकथनं

नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८०/८१ ॥

Proofread by NA

——
Apamarjanastotram 2 Mahimasahitam

pdf was typeset on December 27, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

